

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἰταλίας

Ὁ Ἅγιος Φίλιππος ὁ ἐν Ἀργυρίῳ (Ἀγκίρα) τῆς Σικελίας † 12η Μαΐου

Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀρκαδίου (395-408), ζοῦσε στὴν Θράκη ἓνας πλούσιος γαιοκτήμονας συριακῆς καταγωγῆς καὶ ἡ σύζυγός του, ἀπὸ ρωμαϊκὴ οἰκογένεια.

Οἱ τρεῖς υἱοὶ τους, οἱ ὁποῖοι διέτρεχαν ὅλο τὸν χρόνο στὴν Ἀνατολὴ γιὰ οἰκογενειακὲς ὑποθέσεις, ἐπνίγηκαν ἐνῶ ἐπέστρεφαν στὸ πατρικὸ τους.

Ὁ Θεὸς ὁμως δὲν ἐγκατέλειψε τοὺς γονεῖς στὴν θλίψη τους, ἀλλὰ τοὺς χάρισε στὰ γεράματά τους ἓναν ἀπόγονο, τὸν ὁποῖον ὠνόμασαν Φίλιππο.

Προικισμένο μὲ πρόωρη σοφία, τὸ παιδὶ προώδευσε γρήγορα στὴν μελέτη τῶν ἱερῶν γραμμάτων στὴν συριακὴ γλῶσσα καὶ χειροτονήθηκε Διάκονος σὲ ἡλικία εἴκοσι ἐνδὸς ἐτῶν.

Φλεγόμενος ἀπὸ πόθο νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν γενέτειρα τῆς μητέρας του καὶ τοὺς ἀναρίθμητους ναοὺς της, ἀναχώρησε γιὰ τὴν Ρώμη μαζὶ μὲ ἓναν Μοναχό, ὀνόματι Εὐσέβιο*, ὁ ὁποῖος τοῦ χρησίμευε ὡς διερμηνεὺς καὶ συναθλητῆς στοὺς ἀσκητικὸς ἀγῶνες.

Ἀφοῦ ἐπέζησαν ἀπὸ μία τρικυμία, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἔσωσε πολλοὺς ἐπιβάτες μὲ τὴν προσευχὴ του, ὁ Φίλιππος ἐγίνε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Πάπα καὶ μὲ τὴν εὐλογία τοῦ ἁγίου Ἱεράρχου ἀξιώθηκε νὰ ἐκφωνήσῃ στὰ λατινικὰ τὶς διακονικὲς αἰτήσεις τῆς Θείας Λειτουργίας.

Ἐν συνεχείᾳ, μετὰ ἀπὸ νέᾳ μεσιτεΐα τοῦ Ἱεράρχου ἰκανώθηκε νὰ ὁμιλῇ μὲ εὐχέρεια τὴν γλῶσσα αὐτῆ. Χειροτονήθηκε τότε Πρεσβύτερος καὶ στάλθηκε ἀπὸ τὸν Πάπα στὴν Σικελία, στὴν περιοχὴ Ἀργύριο (Αγκίρα), μὲ σκοπὸ νὰ

εὐαγγελίσῃ τοὺς κατοίκους καὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τῶν δαιμόνων, οἱ ὅποιοι εἶχαν εὖρει καταφύγιο στὴν Αἷτνα μετὰ τὴν κατάληψι τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὸν Ναβουχοδονόσορα.

Φθάνοντας ἐκεῖ μὲ τὸν πιστό του Εὐσεβιο, ὁ Φίλιππος ἀνέβηκε σὲ ἓνα βουνό, ἀπ' ὅπου μπορούσε νὰ ἰδῇ τὴν κορυφὴ τοῦ ἠφαιστείου καὶ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν μεσιτεΐα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐξεδιώξε τοὺς δαίμονες, οἱ ὅποιοι τράπηκαν σὲ φυγῇ μὲ δυνατὲς κραυγές.

Ἐλύτρωσε κατόπιν περισσότερους ἀπὸ τετρακόσιους δαιμονισμένους μὲ τὴν ἐπίθεσι τῶν χειρῶν του καὶ ἔγινε ὀνομαστὸς στὴν περιοχὴ ὡς «διώκτης τῶν δαιμόνων».

Ἀνήγειρε ναοὺς σὲ πολλὰ μέρη καὶ ἀγωνίσθηκε κατὰ τῆς δεισιδαιμονίας ποὺ ὑπαγόρευε τοὺς γονεῖς τῶν νεκρῶν νὰ πηγαίνουν στὰ κοιμητήρια προσφορὲς γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀνάπαυσί τους.

Ὡς νέος ἀπόστολος, ὁ Ὅσιος ἐπιτέλεσε πλῆθος ἰάσεων καὶ ὠδήγησε τὸ ποίμνιο στὰ λιβάδια τῆς θείας Χάριτος, φυλάγοντάς το ἀπὸ τοὺς λύκους καὶ τὰ ἀγρίμια, τὰ πνεύματα τοῦ σκότους.

• Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ σὲ ἡλικία ἐξῆντα τριῶν ἐτῶν καὶ στὸν τόπο τῆς ταφῆς του ἰδρύθηκε ἀργότερα ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου τοῦ Ἀργυρίου, ἡ ὁποία κατέστη ἓνα ἀπὸ τὰ πλεόν ὀνομαστὰ κέντρα βυζαντινοῦ Μοναχισμοῦ στὴν Σικελία.

(*) Ὁ Εὐσεβιος αὐτὸς συνέγραψε τὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Φιλίππου.

• Τὸ ἐπεισόδιο τῆς τρικυμίας ἀναφέρεται μόνο στὸν κώδικα Vat. Barberini gr. 500.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!*